

Bruxelles, den 30.1.2013
COM(2013) 22 final

2013/0018 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af Frankrig til at anvende differentierede afgiftsniveauer på benzin og dieselolie, der anvendes som motorbrændstoffer efter artikel 19 i direktiv 2003/96/EF

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Reglerne for beskatning af energiprodukter og elektricitet i EU er fastlagt i Rådets direktiv 2003/96/EF¹ (i det følgende benævnt "energibeskatningsdirektivet" eller "direktivet").

I medfør af direktivets artikel 19, stk. 1, og i tilslutning til bestemmelserne i navnlig artikel 5, 15 og 17 kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indrømme yderligere fritagelser eller lempelser af afgiftssatsen, hvis særlige politiske hensyn taler herfor.

Formålet med dette forslag er at give Frankrig tilladelse til fortsat, inden for bestemte grænser, at anvende nedsatte afgiftssatser på blyfri benzin og dieselolie, dog med undtagelse af dieselolie, der anvendes til kommercielle formål. Denne differentiering tjener til at afspejle decentraliseringen af bestemte beføjelser, der tidligere blev udøvet centralt.

Anmodningen og den generelle baggrund herfor

Ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/38/EU² (herefter benævnt "afgørelse 2011/38/EU"), der blev vedtaget i forlængelse af Rådets beslutning 2005/767/EF³ (herefter benævnt "beslutning 2005/767/EF"), fik Frankrig bemyndigelse til indtil den 31. december 2012 at anvende nedsatte afgiftssatser på blyfri benzin og dieselolie på regionalt plan i forbindelse med en administrativ reform, der medførte decentralisering af en række specifikke kompetencer, som tidligere blev udøvet centralt.

På basis af den afgørelse anvender Frankrig i dag en ordning, der giver de franske administrative regioner mulighed for at anvende en nedsat afgiftssats på blyfri benzin og dieselolie, dog med undtagelse af dieselolie, der anvendes til kommercielle formål. Afgiften hedder *Taxe Intérieure sur les Produits Pétroliers* (indenlandsk afgift på olieprodukter), der er en punktafgift.

Ved brev af 10. februar 2012 anmodede de franske myndigheder i overensstemmelse med direktivets artikel 19 om en forlængelse af ordningen med uændrede vilkår, men for en periode på seks år fra 1. januar 2013 til 31. december 2018. De franske myndigheder afleverede supplerende oplysninger og forklaringer den 24. maj og den 5. oktober 2012.

Foranstaltningens gennemførelse

I den franske toldkodeks er der fastsat fælles maksimumssatser for afgiften på blyfri benzin og dieselolie.

Regionerne har ret til at reducere disse satser med et beløb, der ligesom tidligere ikke må overstige 35,4 EUR pr. 1 000 liter blyfri benzin, inklusive E10-brændstof, og 23,0 EUR pr. 1 000 liter dieselolie i hele undtagelsesperioden. Disse beløb svarer til det maksimale provenu pr. 1 000 liter, der direkte tilfalder regionerne. Hvert år træffer de regionale råd ved afstemning afgørelse om reduktionens størrelse i overensstemmelse med regionernes beslutningsautonomi, og det giver dem et incitament til at forbedre deres forvaltning uden at gribe til overførsler fra det nationale budget til lokale budgetter.

¹ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

² EUT L 19 af 22.1.2011, s. 13.

³ EUT L 290 af 4.11.2005, s. 25.

Beskatningen må efter at være blevet reduceret ikke være lavere end de mindstesatser, der er fastsat i direktiv 2003/96/EF, og satsen må ikke reduceres for dieselolie, der anvendes til kommercielle formål.

Kontrolforanstaltninger og foranstaltninger vedrørende omsætning af de pågældende varer

Opkrævningen af og kontrollen med punktafgifter på dieselolie og blyfri benzin vil, uanset hvilke nedsættelser der vedtages af regionerne, fortsat henhøre under statens kompetence.

Produkterne omsættes under ordninger med betalt afgift, og brændstofferne beskattes, når de frigives til forbrug, til den sats, der gælder i det område, de leveres til.

På grund af den risiko, der er for en speciel og velkendt form for bedrageri (omdirigering af en leverance med henblik på udnyttelse af forskellene i beskatningsniveauet mellem to regioner), kontrolleres logistikkæden på den måde, at leverandørerne i forvejen identificerer modtagerne og fremsender disse oplysninger til toldmyndighederne. Risikoanalysen viser, at modtagerne bør fordeles på tre kategorier: slutbrugere med mulighed for oplagring i bulk, tankstationer og forhandlere af brændstof, hvoraf der er betalt afgift. I de tilfælde, hvor der er tale om national transport af fortoldet brændstof, vil toldmyndighederne have mulighed for at kontrollere, hvor produktet kommer fra, samt dets bestemmelsesregion. Hvis der er benyttet en usædvanlig rute, eller der er tale om uforklarligt lange transporttider, kan toldmyndighederne foretage en undersøgelse af, om der eventuelt er sket en omdirigering i forhold til det oprindeligt oplyste regionale bestemmelsessted.

Frankrigs argumenter med hensyn til foranstaltningens indvirkning på det indre marked og statsstøtteaspekter

Ifølge de franske myndigheder vil foranstaltningen ikke påvirke det indre markeds korrekte funktion, specielt ikke fordi foranstaltningen kun vedrører brændstof, der ikke anvendes til kommercielle formål. Endvidere er forskellene mellem distributionsnettenes salgspriser på brændstoffer, der ikke anvendes til kommercielle formål, større end de forskelle, der kan følge af foranstaltningen. Ifølge de franske myndigheder er der ikke modtaget klager over konkurrencefordrejninger i den tid, foranstaltningen er blevet anvendt.

Hvad angår den omstændighed, at dieselolie til kommercielle formål ikke er omfattet af foranstaltningen, skal det understreges, at landevejstransportfirmaer på nationalt plan eller EU-plan, der opfylder betingelserne for at få punktafgiften på dieselolie til kommercielle formål delvist refunderet, pålægges samme punktafgift, uanset i hvilken region de har købt brændstoffet. Med den foreslåede ordning opretholdes den nuværende tilbagebetalingsprocedure, og ordningen giver mulighed for i fuldt omfang at neutralisere virkningerne af den af regionerne vedtagne nedsættelse af satserne ved at reducere tilbagebetalingen af punktafgiften på dieselolie til kommercielle formål med et tilsvarende beløb. Ordningerne vil derfor ikke fordreje konkurrencen i transportsektoren eller påvirke handelen i EU. De vil ifølge de franske myndigheder ikke udgøre statsstøtte, idet landevejstransportfirmaer pålægges samme punktafgiftssats på deres forbrug af dieselolie til kommercielle formål, uanset i hvilken region de har købt den.

Frankrigs argumenter med hensyn til foranstaltningens anvendelsesperiode

Med hensyn til ordningens varighed understreger Frankrig, at for at sikre, at regionernes politikker kommer til at gælde i et vist tidsrum, bør undtagelsen forlænges for en periode på seks år. Den treårige periode, der blev fastsat ved afgørelse 2011/38/EF, har vist sig at være særdeles kort og var udelukkende begrundet med foranstaltningens usædvanlige karakter og det forhold, at medlemsstaterne frygtede, at den kunne fordreje konkurrencen. Oprindeligt skulle foranstaltningen bidrage til decentraliseringen i Frankrig. På den baggrund er en anvendelsesperiode på tre år særdeles kort og utilstrækkelig til at nå det ønskede mål, da en

sådan tidshorisont ikke sikrer regionerne den fornødne klarhed. Eftersom ingen af de forventede vanskeligheder forbundet med foranstaltningen har konkretiseret sig, anmoder de franske myndigheder om, at undtagelsen fornyes for en periode på seks år.

Vurdering af foranstaltningen i henhold til artikel 19 i direktiv 2003/96/EF

Særlige politiske hensyn

Artikel 19, stk. 1, første afsnit, i direktivet har følgende ordlyd:

Ud over bestemmelserne i de foregående artikler, navnlig artikel 5, 15 og 17, kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indrømme yderligere fritagelser eller lempelser, hvis særlige politiske hensyn taler herfor.

I henhold til afgørelse 2011/38/EU overholder den pågældende nationale foranstaltning dette krav. Det følger af afgørelsen, at det konkrete politiske mål med den regionale differentiering af afgiftssatserne, som er led i en mere omfattende decentralisering, er at effektivisere forvaltningen. Muligheden for regional differentiering ansås at udgøre et supplerende incitament for regionerne til at forbedre kvaliteten af deres forvaltning på gennemsigtig vis. I henhold til samme afgørelse skal nedsættelserne stå i rimeligt forhold til de faktiske økonomiske forhold i de regioner, hvori de anvendes.

Oplysningerne fra Frankrig bekræfter, at der er en sammenhæng mellem anvendelsen af en regional afgiftssats, der ligger under den nationale sats, og de økonomiske forhold i de berørte regioner.

I anvendelsesperioden for afgørelse 2011/38/EU (2010, 2011 og 2012) ansøgte henholdsvis to regioner (Poitou-Charentes og Korsika), fem regioner (Île-de-France, Poitou-Charentes, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur og Korsika) og tre regioner (Poitou-Charentes, Rhône-Alpes og Korsika) om en afgiftsdifferentiering i nedadgående retning.

De fleste af de regioner, der anvendte en nedjustering, indberettede et BNP pr. indbygger på under det nationale gennemsnit. En af regionerne indberettede desuden en højere ledighed end landsgennemsnittet.

Det kan derfor konstateres, at muligheden for at nedjustere den nationale afgiftssats, synes at have givet de regionale myndigheder en mulighed for at anvende den pågældende afgift på en måde, der er tilpasset de økonomiske forhold på deres område.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål.

I henhold til artikel 19, stk. 1, i direktivet skal Kommissionen ved sin behandling af en sådan anmodning blandt andet tage hensyn til et velfungerende indre marked, behovet for at sikre loyal konkurrence og Fællesskabets sundheds-, miljø-, energi- og transportpolitik.

Denne undersøgelse blev allerede gennemført i forbindelse med Frankrigs tidligere anmodninger og mundede ud i beslutning 2005/767/EF og afgørelse 2011/38/EU. Som nævnt i disse retsakter ansås foranstaltningens generelle mekanismer ikke at skabe hindringer for den EU-interne handel; der blev samtidig fastsat en række betingelser, der skulle sikre, at anvendelsen af undtagelsen ikke førte til problemer med det indre markeds funktion og ikke ville bremse opfyldelsen af EU's politikmålsætninger inden for energi, klimaforandringer og miljø.

Med henblik på en eventuel forlængelse af ordningen i overensstemmelse med anmodningen fra Frankrig har Kommissionen derfor været nødsaget til at undersøge, om anvendelsen af ordningen har været forenelig med de mål og den politik, der er beskrevet i direktivets artikel

19, stk. 1, tredje afsnit, således at dette også kan forventes at være tilfældet i perioden fra 1. januar 2013.

Det skal også kontrolleres, om den politiske kontekst i EU har ændret sig på relevant vis siden vedtagelsen af afgørelse 2011/38/EU eller risikerer at ændre sig på en måde, der kan være af betydning for denne vurdering.

Det indre marked og loyal konkurrence

Risikoen for konkurrencefordrejninger blev betragtet som små, eftersom der i beslutning 2005/767/EF og afgørelse 2011/38/EU blev fastsat lave maksimumsbeløb for nedsættelserne. Differentieringen af afgiftssatserne regionerne imellem forbliver således lille og overstiger måske ikke engang prisforskellene mellem forskellige distributionsnet. Desuden falder dieselolie, der anvendes til kommercielle formål, uden for foranstaltningen.

For differentieringen blev der fastsat en streng øvre grænse, som indebærer, at nedsættelserne ikke må overstige 35,4 EUR pr. 1 000 liter blyfri benzin eller 23,0 EUR pr. 1 000 liter dieselolie. Frankrig har overholdt denne betingelse.

Erfaringerne med anvendelsen af undtagelsen giver ikke anledning til at betvivle bedømmelsen fra 2005 og 2011. Kommissionen har ikke kendskab til klager over, at foranstaltningen skulle have fordrejet den EU-interne handel.

Der er heller ikke modtaget indberetninger om hindringer for det indre markeds korrekte funktion, når det gælder omsætningen af de pågældende produkter som afgiftspligtige produkter.

Med hensyn til spørgsmålet om statsstøtte skal det først gentages, at foranstaltningen ikke omfatter dieselolie, der anvendes til kommercielle formål. Men hvis andre erhvervsmæssige brugere, der ikke falder ind under definitionen i energibeskatningsdirektivets artikel 7, stk. 3, bliver omfattet af de nedsatte afgiftssatser, eller konkurrencen mellem producenter af olieprodukter påvirkes, vil foranstaltningen måske udgøre statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i EUFT. Da de reducerede satser ligger over EU's mindstesatser, ville foranstaltningen, hvis den udgjorde statsstøtte, være dækket af artikel 25 i forordning 800/2008/EF⁴ (den "generelle gruppefritagelsesforordning") og ville således blive betragtet som forenelig med det indre marked. Da den generelle gruppefritagelsesforordning imidlertid uløber den 31. december 2013, vil al støtte, der følger af foranstaltningen, imidlertid skulle anmeldes til Kommissionen i henhold til statsstøttereglerne, hvis Kommissionen ikke vedtager en ny forordning svarende til den generelle gruppefritagelsesforordning, eller hvis en sådan ny forordning ikke indeholder en bestemmelse svarende til den nuværende artikel 25.

Unionens politik på områderne energi, klimaforandring og miljø

Beskatningen af energiprodukter resulterer i et fald i efterspørgslen efter disse produkter og mindsker også emissionen forårsaget af forbruget heraf. Kommissionen skal derfor vurdere, om nedsættelsen af satserne i visse regioner fører til en stigning i brændstofforbruget (og dermed emissionerne), der strider mod ovennævnte mål

I henhold til afgørelse 2011/38/EF kunne en nedjustering af satserne blive ledsaget af en stigning i den underliggende nationale sats i Frankrig. Det blev fastslået, at den nye ordning samlet set næppe ville mindske incitamentet til at sikre større brændstoffektivitet, da undtagelsen ikke gav regionerne ret til at gå under den sats, der var gældende på nationalt plan forud for ordningens indførelse. I henhold til afgørelse 2011/38/EF var der også kun en lille risiko for, at de regionale variationer ville resultere i forskelle i detailpriserne, der kunne

⁴ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88, EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3.

tilskynde bilisterne til at køre en omvej for at købe brændstof, da differentieringen var af beskeden omfang og mindre end forskellene mellem detailpriserne blandt de forskellige distributionsnet. Det forventedes derfor, at foranstaltningen ikke i princippet ville stride mod EU's politik på områderne energi, klimaforandring og miljø.

Kommissionen har ikke fået kendskab til nye oplysninger desangående, hvorfor denne vurdering forblive uændret.

Anvendelsesperioden for foranstaltningen og udvikling af EU's rammer for energibeskatning

Kommissionens forslag af 13. april 2011 om en revision af energibeskatningsdirektivet⁵ indeholder bestemmelser om en permanent undtagelse, der vil give Frankrig mulighed for, inden for bestemte grænser, at anvende differentierede afgiftssatser i de franske regioner. Kommissionen finder derfor, at anvendelsesperioden for en ny rådsafgørelse bør begrænses til tre år og under alle omstændigheder bør udløbe den dag, hvor de ændrede regler træder i kraft.

Uafhængigt heraf erindres der også om, at i henhold til ovennævnte forslag vil energibeskatningen blive opsplittet i to komponenter. Dette system vil være forskelligt fra det aktuelle system i direktiv 2003/96/EF, som denne tilladelse er baseret på. Det er vigtigt ikke at underminere denne fremtidige generelle udvikling i de eksisterende lovgivningsmæssige rammer. Derfor er det også hensigtsmæssigt at fastslå, at hvis Rådet med henvisning til traktatens artikel 113 indfører et ændret generelt system for beskatning af energiprodukter, som denne tilladelse ikke vil være tilpasset til, skal denne afgørelse ophøre med at gælde på den dato, hvor de ændrede regler træder i kraft.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Forslaget er baseret på en anmodning fra Frankrig og vedrører kun denne medlemsstat.

Ekspertbistand

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

Forslaget vedrører en tilladelse til en enkelt medlemsstat, som denne selv har anmodet om.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Dette forslag tager sigte på at bemyndige Frankrig til at fravige de generelle bestemmelser i Rådets direktiv 2003/96/EF og inden for bestemte grænser anvende differentierede afgiftssatser på dieselolie og blyfri benzin.

Retsgrundlag

Artikel 19 i Rådets direktiv 2003/96/EF.

Nærhedsprincippet

Indirekte beskatning som omfattet af artikel 113 i TEUF er ikke i sig selv et område, der falder ind under Fællesskabets enekompetence i den i artikel 3 i TEUF fastlagte betydning.

⁵ KOM(2011) 169.

Medlemsstaternes udøvelse af deres fælles kompetence på dette område er imidlertid nøje afgrænset og begrænset af gældende fællesskabsret. Ifølge artikel 19 i direktiv 2003/96/EF har Rådet enekompetence til at give en medlemsstat tilladelse til at indføre yderligere fritagelser eller lempelser med hjemmel i denne artikel. Medlemsstaterne kan ikke sætte sig i stedet for Rådet.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Afgiftslempelsen overstiger ikke, hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået instrument: Rådsafgørelse.

Artikel 19 i direktiv 2003/96 åbner kun mulighed for denne type bestemmelse.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Foranstaltningen indebærer ikke nogen finansiel eller administrativ byrde for EU. Forslaget har derfor ingen indvirkning på Unionens budget.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE**om bemyndigelse af Frankrig til at anvende differentierede afgiftsniveauer på benzin og dieselolie, der anvendes som motorbrændstoffer efter artikel 19 i direktiv 2003/96/EF**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet⁶, særlig artikel 19, stk. 1, under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/38/EU (herefter benævnt "afgørelse 2011/38/EU") fik Frankrig bemyndigelse til for en periode på tre år at anvende differentierede afgiftssatser på dieselolie og blyfri benzin i forbindelse med en administrativ reform, der medførte decentralisering af en række specifikke kompetencer, som tidligere blev udøvet centralt. Afgørelse 2011/38/EF udløber den 31. december 2012.
- (2) Ved brev af 10. februar 2012 anmodede Frankrig om bemyndigelse til fortsat at anvende differentierede afgiftssatser på samme vilkår i endnu seks år efter den 31. december 2012.
- (3) Afgørelse 2011/38/EF blev vedtaget ud fra den betragtning, at den af Frankrig anmodede foranstaltning opfyldte betingelserne i artikel 19 i direktiv 2003/96/EF, der tillader afgiftsfritagelser eller afgiftsnedsættelser af specifikke politiske årsager. Det blev især vurderet, at foranstaltningen ikke ville være til skade for det indre markeds korrekte funktion. Det blev også vurderet, at den var forenelig med de relevante fællesskabspolitikker.
- (4) Den nationale foranstaltning er led i dels en politik, der tjener til at forbedre den administrative effektivitet gennem en forbedring af kvaliteten af og en mindselse af omkostningerne ved offentlige tjenester, dels en nærhedspolitik. Den giver regionerne et ekstra incitament til at forbedre kvaliteten af deres forvaltning på gennemsigtig vis. I henhold til afgørelse 2011/38/EU skal nedsættelserne stå i forhold til de socioøkonomiske forhold i de regioner, hvori de anvendes. Det betyder, at en række regioner med enten et BNP, der ligger under gennemsnittet, eller en ledighed, der ligger over gennemsnittet, har anvendt lavere satser. Samlet set er den nationale foranstaltning begrundet i specifikke politiske hensyn.
- (5) De stramme grænser, der sættes for nedsættelsen af satserne på regionalt plan, og det forhold, at foranstaltningen ikke omfatter dieselolie, der anvendes til kommercielle formål, indebærer, at risikoen for konkurrencefordrejninger i det indre marked er meget ringe. Desuden har den hidtidige anvendelse af foranstaltningen vist, at der i

⁶ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

regionerne er en kraftig tendens til at beregne den højst tilladte afgift, hvilket har mindsket risikoen for konkurrencefordrejninger yderligere.

- (6) Der er ikke modtaget indberetninger om hindringer for det indre markeds korrekte funktion, når det gælder bevægeligheden af de pågældende produkter i deres egenskab af afgiftspligtige produkter.
- (7) Da der oprindeligt blev anmodet om bemyndigelse til gennemførelse af den nationale foranstaltning, var der forinden blevet gennemført en afgiftsforhøjelse svarende til margenen for regionale nedsættelser. På denne baggrund og i lyset af betingelserne for bemyndigelsen samt de indhøstede erfaringer synes den nationale foranstaltning ikke på dette stadium at stride mod EU's politik på områderne energi og klimaforandring.
- (8) Det følger af artikel 19, stk. 2, i direktiv 2003/96/EF, at hver tilladelse, der gives i henhold til den artikel, skal være strengt tidsbegrænset. Desuden omfatter Kommissionens forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/96/EF om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet⁷ en permanent regel, der vil give Frankrig mulighed for, inden for bestemte grænser, at anvende differentierede afgiftssatser i de franske regioner. Det er derfor passende at begrænse afgørelsens anvendelsesperiode til tre år og fastslå, at denne afgørelse under alle omstændigheder ophører med at være gældende, når den pågældende permanente regel træder i kraft. For desuden ikke at underminere den fremtidige udvikling af de eksisterende retlige rammer er det også vigtigt at fastslå, at hvis Rådet indfører et ændret generelt system for beskatning af energiprodukter, som denne tilladelse ikke vil være tilpasset til, skal denne afgørelse ophøre med at gælde på den dato, hvor reglerne for dette ændrede system træder i kraft.
- (9) Det bør sikres, at Frankrig kan anvende den specifikke nedsættelse, som denne afgørelse relaterer til, sømløst i forhold til den lovgivning, der var gældende før den 1. januar 2013, dvs. afgørelse 2011/38/EU. Tilladelsen bør derfor gives med virkning fra den 1. januar 2013.
- (10) Denne afgørelse har ingen indflydelse på anvendelsen af Unionens regler vedrørende statsstøtte —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Frankrig bemyndiges til at anvende nedsatte afgiftssatser på blyfri benzin og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof. Ved erhvervmæssig brug af dieselolie i henhold til artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/96/EF er der ikke mulighed for nedsættelse af satsen.
2. Administrative regioner kan få tilladelse til at anvende differentierede nedsættelser under forudsætning af, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) nedsættelserne må ikke overstige 35,4 EUR pr. 1 000 liter blyfri benzin og 23,0 EUR pr. 1 000 liter dieselolie
 - b) nedsættelserne må ikke overstige forskellen i afgiftsniveauet mellem dieselolie til ikke-erhvervmæssig brug og dieselolie til erhvervmæssig brug
 - c) nedsættelserne skal stå i rimeligt forhold til de faktiske økonomiske betingelser i de regioner, hvor de anvendes

⁷ COM(2011) 169 af 13. april 2011.

- d) anvendelsen af regionale nedsættelser må ikke give en region konkurrencemæssige fordele i handelen inden for Unionen.
3. I forbindelse med nedsættelse af satserne skal forpligtelserne i direktiv 2003/96/EF, særlig minimumssatserne i artikel 7, overholdes.

Artikel 2

Denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2013 og gælder indtil den 31. december 2015.

Denne afgørelse ophører imidlertid med at finde anvendelse den dag, hvor en af følgende ændringer til direktiv 2003/96/EF træder i kraft:

- det generelle system for beskatning af energiprodukter ændres på en måde, som denne bemyndigelse ikke er tilpasset til
- Frankrig bemyndiges til at anvende differentierede afgiftssatser i de franske regioner.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*